

[Peter Nielsen.]

to samlinger, er det dog værd at gøre opmærksom på, at der ikke mindst i momsudvalget har været arbejdet sagligt og grundigt, meget grundigt, fra alle partiers side, og at der nu er et resultat af dette arbejde. Vi har drøftet detailproblemer med mange erhvervsorganisationer og haft samråd med finansminister og tolddepartement om disse ting; det er måske lige værd bl. a. at nævne, at vi nu er oppe på 488 bilag i momsudvalget. Vi har ved ændringsforslag taget hensyn til erhvervenes ønsker, så vidt det var praktisk gørligt. Derfor den lange række ændringsforslag, som jeg ikke skal trætte det høje ting med at gennemgå; dels er udvalgets medlemmer for størstepartens vedkommende, selv om de måske ikke er tilhængere af momsen, enige om disse ændringsforslag, der jo gør momsen bedre og mere praktisk for erhvervene, dels er flere af disse ændringsforslag af rent teknisk karakter.

Jeg vil dog gerne knytte nogle bemærkninger til enkelte af dem og også sige, hvorfor der på andre områder ikke er stillet ændringsforslag, skønt sådanne har været forhandlet. Pressen har på dygtig måde refereret ændringsforslagene, men jeg har dog visse steder set nogle misforståelser. Det er således forkert, når det oplyses, at importen skal have lavere moms og derfor får en fordel på den hjemlige produktions bekostning. Det er de foreslåede 7 pct., der giver anledning til denne misforståelse.

De importerede varer vil i realiteten blive belagt med den samme moms som de danske varer, men momsen på importen skal betales med det samme på toldboden, medens andre får 3 måneders kredit. Man kan vel senere ved en udvidet databehandling skaffe importen den samme kredit, men foreløbig kan man udjævne det ved blot i det første led at opkræve de 7 pct. Det betyder, at importøren så kun får de samme 7 og ikke 10 pct. refunderet senere, og varen får i det næste led den samme moms som danske varer. Ændrings-

forslaget skyldes altså ikke, at man vil have mindre i afgift af importen, men at importøren kreditmæssigt søges ligestillet med den danske fabrikant, idet han ellers likviditetsmæssigt kan få temmelig store rystelser.

Landbruget får halvårsafregninger — altså et kvartals, ja, vel 4 måneders længere kredit end andre — og det samme gælder gartneri og fiskeri. Det giver vel en vis kreditmæssig forskel. Men til gengæld skal man vente lige så længe på at få den erlagte, den såkaldte indgående moms refunderet. Praktisk set vil det lette administrationen, idet alle afregninger så ikke skal foretages samtidig. Der har jo været stillet videregående krav fra landbrugets side, men dem kan vi ikke imødekomme, dels fordi det ville give for store forskelle, dels fordi staten i den første tid ville få et stærkt formindsket provenu, et tab på op til 600 millioner årlig, som staten altså måtte forøge landbrugets likviditet med på sin egen bekostning.

Vi har i øvrigt fået mange henvendelser om fritagelse for momsen, og alle er mere eller mindre velbegrundede. Men gav vi frit spil, ville hele tanken med omsætningsafgiften blive udhulet. Selv om vi godt kan se, at mange varer, der i forvejen har punktskat, kan komme ret højt op i pris, må det dog bemærkes, at ved momsen bliver prisrelationen mellem de forskellige varer ikke forrykket. Hele vort punktskatte-system vil nu blive taget op til revision, og vi, navnlig finansministeren, vil blive stillet over for mange ønsker; men kommer vi til at fire for meget her, vil det jo gå ud over skattelettelserne.

På enkelte punkter er der dog nu stillet ændringsforslag om fritagelse for momsen. Det drejer sig om den kollektive trafik, som fritages for den såkaldte udgående moms for at blive ligestillet med privat befordring. Der bliver selvfølgelig moms på visse driftsmidler, så prisforhøjelser undgår man vel ikke helt; men den private bilejer må jo også betale moms af sin benzin,